

Calen polítiques d'habitatge

Si una dificultat tenen els veïns i veïnes de Mollet (i de la resta de pobles de Barcelona) és la dificultat per trobar habitatge assequible. Si ja el 2008 l'esclat de la bombolla immobiliària va desfermar una crisi econòmica brutal sembla que no hem après la lliçó i el mercat immobiliari torna a donar senyals d'estar disparat. Les famílies i, especialment, els joves tornen a patir les conseqüències i són moltes les persones que no poden aspirar a un habitatge. Els preus pels núvols, els lloguers sense cap relació amb els salaris, i sobretot, la manca de polítiques reals d'habitatge social fan que, tal com diu el conegut eslògan: l'habitatge sigui un privilegi i no un dret.

Des de Mollet en Comú estem demanant accions contundents i estem proposant idees en aquest terreny. Per exemple, diem que necessitem un Parc d'habitatge públic de lloguer social i de titularitat municipal. Ho vam demanar al ple de maig de 2012 (!) quan dèiem que això es podia fer amb els habitatges dels mestres de l'antiga escola Longaron o amb la Casa dels Mestres al carrer Batlle Tura. Primer es van dir que no, després van engegar el projecte i així portem tota la legislatura.

També hem reclamat un Pla Local d'Habitatge que analitzi la situació a Mollet i serveixi com a eina directora d'un municipi que vol, amb d'altres, que l'habitatge sigui accessible. Només cal llegir el Pla Local d'Habitatge de Barcelona per veure com Mollet estem a anys-llum de polítiques d'habitatge orientades al bé comú i no a l'especulació.

I també reclamem una major inversió municipal en l'Oficina Local d'Habitatge per fer-la una eina útil, a peu de carrer, que competeixi amb el mercat immobiliari local, fent polítiques públiques per intentar contenir mercats que sense control ens ofeguen.

Finalment, i entre d'altres, l'Ajuntament podria fer més accions com ara crear una unitat antidesnonaments, tenir una taula d'emergència pròpia, incentivar pisos dotacionals per a joves i gent gran, noves formes de propietat cooperatives, etc...

Per contra el que ens ofereix l'actual govern de Mollet és la poc clara promesa que la construcció de noves promocions i megabarris com ara el Calderí ens portarà alguns pisos "protegits". ¿Us recordeu d'aquells 80 pisos "protegits" de La Vinyota que van acabar oferint-se per portals immobiliaris convencionals perquè la gent escollida a Mollet no podia complir les condicions d'accés?

Ja està bé. A Mollet, necessitem autèntiques polítiques públiques d'habitatge i les necessitem ja!